

lifestyle

TEKST EN FOTO'S ANNICK GEETS

Hier bouwt
cohousing
inderhoute

Cohousing

sing

het nieuwe wonen?

Meer info:
www.cohousingvinderhoute.be

"Cohousing" is de naam voor een nieuw woonconcept waarin buren elkaar kennen en mensen zich thuis voelen. Naast 17 volledig uitgeruste privéwoningen bouwen we ook aan uitgebreide gemeenschappelijke voorzieningen. Ruimte en faciliteiten samen beheren, versterkt het sociale contact tussen de bewoners.

Bovendien hechten wij veel waarde aan ecologie. Daarom kiezen wij voor compacte passief- en laagenergiewoningen. Eind 2011 worden de eerste bewoners verwacht.

DE JONGHE

STRAMIEN

darc!

eurabo
natuurlijk!

BENIEUWD?
BEZOEK ONS

"Cohousing" is de naam van een nieuw woonconcept waarin buren elkaar kennen en mensen zich thuis voelen. Naast 17 volledig uitgeruste privéwoningen bouwen we ook aan uitgebreide gemeenschappelijke voorzieningen. Ruimte en faciliteiten samen beheren, versterkt het sociale contact tussen de bewoners. Bovendien hechten wij veel belang aan ecologie. Daarom kiezen wij voor compacte passief- en laagenergiewoningen. Eind 2011 worden de eerste bewoners verwacht. Benieuwd? Bezoek ons.

Dit stond op de affiche bij de ingang toen wij op 21 mei 2011 de site bezochten ter gelegenheid van de Open samenhuizendag van cohousing Vinderhoute, in de buurt van Gent. Het terrein was een enorme bouwwerf. Eén huizenrij stond in de steigers, van de andere waren de fundamenten gegoten. Het gebouw voor de gemeenschappelijke voorzieningen was het verst gevorderd. Daarin zouden een gemeenschappelijke eetzaal met professionele keuken, een wasplaats, lees- en tv- salon, gemeenschappelijke werkplek met internet, een goed

geïsoleerde muziekkamer en twee logeerkamers met douchecel worden ondergebracht. Ondertussen vertelde Koenraad, één van de trekkers van het project, over de weg die ze al hadden afgelegd. Over de zoektocht naar een geschikte en betaalbare grond, een notaris die de zaak wilde in handen nemen en kandidaat-eigenaars die mee wilden instappen. Hij had het ook over het evenredig verdelen van de bouw- en andere taken onder de gezinnen en het - soms moeilijke - principe om alles wat de gemeenschap aangaat, samen te beslissen. Maar het enthousiasme voor het project had daar blijkbaar niet onder geleden. Na de rondleiding was er drank en zelfgebakken cake en kon je een praatje maken met de toekomstige bewoners. Jonge kinderen en kleuters speelden hier en der op het terrein. (Groot)ouders werden meegetroond op inspectietocht. Heel relaxed en gezellig allemaal.

Wat is cohousing?

In september 2011 namen de laatste bewoners hun intrek in hun nieuwe huis in Vinderhoute. Op de Facebookpagina staan nu foto's van een tapasavond, een retromaaltd, van frietensnijders met enorme emmers aardappelen ... Het 'paviljoen' wordt goed gebruikt. Tijd, vonden we, om opnieuw langs te gaan.

Al vroeg in de ochtend gaan we op pad. We willen op tijd zijn voor het indianenontbijt, de gemeenschappelijke afsluiter van het indianenweekend in cohousing Vinderhoute. De avond ervoor zaten de ouders tot in de vroege uurtjes bij een kampvuur, terwijl de meeste kinderen kampeerden in twee reuzengrote tipi's. Geen wonder dat de bewoners met mondjesmaat het paviljoen binnenkomen, waar het ontbijtbuffet werd klaargezet door de bewoners 'van dienst'. Vaste plaatsen zijn er blijkbaar niet. Kinderen schuiven bij elkaar aan. Volwassen beginnen een gesprek met de tafelbuur, over de tweeling die goede vorderingen maakt, een zieke echtgenoot, over tv en film via het internet en over grote beeldschermen ... Heel anders dan het reguliere zondagochtendontbijt aan de eigen keukentafel. De drukte moet je erbij nemen, maar niemand lijkt zich eraan te storen. Na het ontbijt gaan de kinderen naar de lounge om tv te kijken, vergezeld door een van de papa's.

Voor deze kinderen lijkt me dit een enige woonomgeving. Ze gaan nagenoeg allemaal naar dezelfde basis- of kleuterschool en na schooltijd is er altijd wel iemand om mee te spelen. 'Ik heb van ouders gehoord dat hun kinderen vroeger altijd binnenzaten en nu niet meer binnen te krijgen zijn', lacht Kiki. 'En alhoewel dat niet uitdrukkelijk is afgesproken, is er altijd wel iemand die een oogje in het zeil houdt. De oudste kinderen letten op de kleintjes en ouders kunnen elkaars kinderen tot de orde roepen als dat nodig is. Tot nog toe loopt dat prima.' Kiki is heel blij dat zij en haar zoon hier een plekje hebben gevonden. 'Als kind wist ik al dat ik in zo'n gemeenschap wou leven', vertelt ze. 'Na een bezoek aan een cité in Brussel was ik verkocht. Tot

Volgens Wikipedia is centraal wonen of cohousing een alternatieve woonvorm waarbij een groep bewoners in verschillende woningen van meerdere gemeenschappelijke voorzieningen gebruikmaken. In Vlaanderen wordt de term cohousing voorbehouden voor projecten waar op niveau van de volledige gemeenschap een keuken en eetzaal aanwezig zijn en de bewoners samen (kunnen) eten. Het koken gebeurt per toerbeurt. In Vinderhoute gebeurt dat tweemaal per week.

Cohousing is geen commune, de eigen privacy blijft gewaarborgd. Maar door zijn typische structuur probeert het project het sociale leven een boost te geven. De huizen staan gegroepeerd langs een pad of een plein. Auto's worden verbannen naar de rand, waardoor er een groene kern ontstaat. Het idee bestond al in de jaren '60 in Denemarken, waar cohousing een hit is. De redenen om in zo'n woonproject te stappen, kunnen heel uiteenlopend zijn. Vooral sociale, financiële, ecologische of praktische redenen liggen aan de basis. Ook in Vinderhoute speelt ecologie een belangrijke rol, 10 van de 17 wooneenheden zijn passiefhuizen, de rest zijn laagenergiewoningen. Zes auto's zitten in een autodeelsysteem. En binnenkort wordt er twee jaar lang geëxperimenteerd met twee elektrische auto's.

voor kort woonde ik in een mooie gemeente in Vlaams-Brabant, maar als alleenstaande met een zoon met autisme was ik op zoek naar meer geborgenheid. Zo'n woongemeenschap oprichten met vrienden of kennissen vond ik echter een te groot risico. Via een vriend hoorde ik over dit project, net toen een gezin afhaakte omdat het huis hen uiteindelijk te klein leek. Voor mij en mijn zoon is het geknipt. Ik heb geluk gehad.' Kiki neemt ook heel wat taken voor de gemeenschap op zich, net als iedereen trouwens. Lut: 'Iedereen zit in twee van de zeven werkgroepen, die elke maand één keer samenkomen.'

'Iedereen zit in twee van de zeven werkgroepen, die elke maand één keer samenkomen'

Met de maandelijkse algemene vergadering en één keer per maand een taak voor de gemeenschap kan dat best druk zijn. Maar alle bewoners hebben bewust voor dit project gekozen en zo werkt het nu eenmaal. Je krijgt er ook veel voor terug.' Lut en haar man stapten oorspronkelijk mee in het project als investering. Maar ze werden zo meegezogen door het enthousiasme en de drive van de anderen dat ze besloten hun huis met grote tuin te verhuren – hun kinderen zijn net de deur uit – en zelf in het huis in Vinderhoute te gaan wonen. 'En we hebben er geen spijt van. Het is hier net vakantie. Als we vroeger van een reis terugkeerden, gingen we terug naar de 'dagelijkse sleur'. Dat gevoel heb je hier niet. Je wordt spontaan verwelkomd door de andere bewoners, je ziet de kinderen rondfietsen ... Het is net of je vakantie blijft duren.'

Instappen in een cohousing project betekent niet per se goedkoper bouwen. Ook aan de uitgebreide gemeenschappelijke voorzieningen hangt een prijskaartje. Er kan wel bespaard worden op de kosten door gezamenlijke aankoop van materialen. 'En door dingen zelf te doen. Wij hebben met z'n allen eerst het paviljoen gebouwd. Daar hebben we heel wat uitgeprobeerd dat we later ook in onze eigen woning konden toepassen. We zijn uiteinde-

lijk vrij goede klussers geworden', lacht Lut. 'Zo bespaar je toch flink wat op werkuren. En je kunt natuurlijk heel wat materiaal delen. Wij spelen ook een centrale rol in de lokale verspreiding van voedselabonnementen, alles bio en fairtrade. Een heel leuke formule, waarmee je ook tijd en verplaatsingskosten spaart.' Of cohousing ook nadelen heeft? Lut denkt na. 'Dat alles zo traag gaat. Alle gemeenschappelijke beslissingen worden unaniem genomen. We praten, wikken en wegen tot iedereen erachter staat. En soms kan dat lang duren. Maar zo is wel iedereen mee.'

Aan de rand van de site staat een oud huis, waarmee Kiki grootse plannen heeft. 'Ik wil er een inclusieproject starten. Ik zou er graag drie studio's in onderbrengen voor mensen met een beperking. Het is de bedoeling dat zij daar zelfstandig kunnen wonen en meegenieten van de faciliteiten en de nabijheid van de gemeenschap.' De hele groep staat achter Kiki's idee en enkele bewoners dragen het project ook effectief. Het project staat nog in zijn kinderschoenen, maar de eerste investeerders hebben zich al gemeld.

Wil je hierover meer weten? Stuur dan een mailtje naar kikivandijck@telenet.be

info

Interesse? Meer info over dit project vind je op www.facebook.com/cohousingvinderhoute.

Momenteel staan er ook elders cohousingprojecten op stapel, zoals de Oude Haven, een renovatieproject in Antwerpen en twee projecten in het Gentse, in Drongen en Baarle.

Meer info vind je op www.cohousingprojects.be

Cohousing Waasland is gestart met een project in Sint-Niklaas. Meer info op www.cohousingwaasland.be